

Rozhodnutí Krajského soudu v Olomouci ze dne 1. 4. 1957, sp. zn. 2 To 71/57

Číslo: 56/1957

Právní věta:

Skutečnost, že nebylo dostatečných důkazů k usvědčení obžalovaného ze zažalovaného trestného činu, není důvodem, aby soud v hlavním líčení trestní stíhání zastavil, nýbrž jde o důvod ke zproštění obžalovaného [§ 242 písm. c) tr. ř.].

Soud: Krajský soud v Olomouci

Datum rozhodnutí: 01.04.1957

Spisová značka: 2 To 71/57

Číslo rozhodnutí: 56

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Důkaz, Hlavní líčení, Trestní stíhání, Zastavení trestního stíhání, Zproštění obžaloby

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud v Prostějově zastavil usnesením po projednání věci v hlavním líčení podle § 245 odst. 2 tr. ř. z důvodu uvedeného v § 192 odst. 2 písm. a) tr. ř. trestní stíhání obžalovaného pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 219 odst. 1 tr. zák. V odůvodnění svého usnesení lidový soud uvedl, že tu není dostatečných důkazů k usvědčení obžalovaného a že jde o čin, jakož nebezpečnost pro společnost je nepatrná.

Krajský soud k odvolání okresního prokurátora zrušil usnesení lidového soudu a vrátil věc tomuto soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Odůvodnění:

Okresní prokurátor ve své stížnosti dovozuje, že poškozená manželka obžalovaného utrpěla podle lékařské zprávy vážnější zranění, musila být čtyřikrát ambulantně ošetřena na oddělení úrazové chirurgie OÚNZ a proto nelze hájit názor, že jde o čin, jakož nebezpečnost pro společnost je nepatrná. Navrhuje proto zrušení napadeného usnesení a odsouzení obžalovaného k přiměřenému trestu.

Stížnost je důvodná.

Lidový soud především neprovedl všechny důkazy nutné k tomu, aby byla zjištěna objektivní pravda

a aby se spolehlivě zjistilo, zda obžalovaný skutečně spáchal trestný čin, pro který y obžalován. Lidový soud se spokojil s pouhým telefonickým sdělením svědka (který podle trestního oznámení byl přítomen, když obžalovaný ublížil své manželce, a který byl proto předvolán k hlavnímu líčení), že se nedostaví, neboť o věci nic neví. Takováto telefonická zpráva nemusí být jednak pravdivá, jednak nemusí být ani pravá, nemusí pocházet od osoby, která měla u soudu vypovídat. Tuto okolnost musí lidový soud spolehlivě zjistit. Lidový soud bude muset též bedlivěji uvážit, zda lze v souzeném případě dovodit, že zranění, jež muselo být několikrát ambulantně ošetřeno, je nepatrného významu a zda lze mít za to, že obžalovaný, který je poškozené záměrně přivodil, spáchal čin, jakož nebezpečnost je pro společnost nepatrná.

Jinou otázkou ovšem je, zda obžalovaný takové zranění skutečně poškozené způsobil. Aby soud dospěl k spolehlivému závěru, musí provést všechny potřebné důkazy, zejména je nutno vyslechnout před soudem i svědka, který se telefonicky omluvil a sdělil, že o věci nic neví. Nebude-li totiž jeho svědectví věrohodné, bude nutno z toho vyvodit závěry. Nebude-li pak po případě dostatečných usvědčujících důkazů, bude nutno obžalovaného obžaloby zprostit [§ 242 písm. c) tr. ř.] a nikoliv z tohoto důvodu trestní stíhání zastavit. [Zastavit trestní stíhání proto, že není podezření, že skutek spáchal právě obviněný, dostatečně odůvodněno, může jen prokurátor v přípravném řízení podle § 192 odst. 1 písm. c) tr. ř. anebo soud při předběžném projednání obžaloby podle § 199 odst. 1 písm. c) tr. ř., ne však soud v hlavním líčení, jak o tom svědčí § 245 z opaku.] Zastavit trestní stíhání v hlavním líčení by bylo možno jen, kdyby nebezpečnost prokázaného činu pro společnost byla nepatrná [§ 245 odst. 2, § 192 odst. 2 písm. a) tr. ř.]. V souzeném případě však platí v tomto směru, co bylo shora naznačeno.